

figtsmæssigt paa enkelte Omraader at have det saaledes, men paa den anden Side var man bange for, at naar man havde en saadan Anordning, saa kunde det mulig under forandrede Forhold ske, at den kunde blive indrettet og udfærdiget paa en anden Maade saaledes, at det kunde komme til at være generende for Befolkningen. Vi holde jo allesammen af at kunne gaa frit omkring og være uhindrede paa alle Omraader. Det er jo besværligt noget, vi, gennem vor nuværende Maade at indrette Lovgivningen paa ere tilbøjelige til at sætte Grænse for saaledes, at vi tilfidsst føle Betænkelighed ved, hvor vi have Lov at flytte Benene. Saaledes kan der jo ogsaa paa dette Omraade komme Bestemmelser, som kunne være temmelig generende. Derfor er det, at Udvalget med Undtagelse af et Par Medlemmer foreslaa, at den Bestemmelse skal udgaa om Anordningen. Med Hensyn til Petroleum, om hvilken det er bestemt i Lovforslaget, at der kun maa opbevares 800 Potter, er man gaaet til 1,200, fordi man fandt, at det vilde være for Landhandlere, for Folk, der havde stort Forbrug i Husholdningen og for Forbrugsforeningerne i høj Grad ubehageligt, naar de ikke maatte have Lov til at have et større Kvantum, og heller ikke tro vi, at det kan gøre noget, idet der for det større Kvantum er bestemt Maaden, hvorpaa det skal opbevares. Det er egentlig de vigtigste Forandringer, der ere foregaaede med selve Lovforslaget, idet jeg dog skal tilføje, at det er foreslaaet, at der kunde gives forskellige Bestemmelser for enkelte Dele af Amtskraadsstrefe; det har man ikke fundet, at der var Anledning til at beholde. Som jeg før ytrede, har den Tanke under Udvalgsforhandlingerne været fremme, at der var Mangler i hele den bestaaende Lovgivning paa dette Punkt, og det har givet sig Udslag, idet man har stillet et Endringsforslag med Hensyn til Skorstene paa Landet. Efter den sidste Bestemmelse, ere de

fatte til 16 Tommer indvendigt Gennemsnit,

Balance og være i alle Maader lige saa solide som de andre. Man har derfor samtidig stillet Forslag om, at Afstanden fra Muren til Bjælkelaget og Lægter ved Skorstenen kunne formindstes fra $8\frac{1}{2}$ Tomme til $4\frac{1}{2}$ Tomme, eller en Stens Bredde i Stedet for en Stens Længde. Tidligere har det paa samme Maade været $8\frac{1}{2}$ Tomme, men da det ved Loven er bestemt, at der ved Forstærkningsbrædder og Loftbrædder maa være en Indskrænkning, har man ogsaa ment her at kunne foretage en Forandring, thi kan det være det ene Sted, maa det ogsaa kunne være det andet, især naar man gaar ud fra, at det altid skal være brændte Sten og altsaa ogsaa Skorstene, der ere opførte i Kalk, derfor er som sagt dette Forslag kommen frem. Der er jo et Mindretal, der er imod det, og jeg ved, at Mindretallet vil selv udtale sig derom, saa jeg skal forbeholde mig paa et senere Stadium maaste at udtale mig nærmere herom. Jeg tror hermed at have gennemgaaet Endringsforslagene og skal saa ikke opholde Tingets Tid længere foreløbig.

Vittichau: Som den ærede Ordfører har bemærket, er der et Mindretal, til hvilket jeg hører, der ikke har kunnet gaa med til Endringsforslaget Nr. 4, idet vi formene, at det vil være i høj Grad at foretrække, at man beholder de første Linier i § 2 og derved giver en almindelig Bemyndigelse til ved Anordning nu og i Fremtiden at bestemme, hvorledes de paagældende Transporter over Land og andetsteds skal foregaa af Krudt og andre sprængfarlige Stoffer. Det er jo ogsaa af den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne indrømmet, at der er ikke nogen Modstand i og for sig mod de Bestemmelser, der ere indførte i et Udcast til en saadan Anordning, hvilket Udcast findes i Betænkningen og vil være Folketingets ærede Medlemmer bekendt eller kan blive drøftet af dem. Der er ved de Bestemmelser, der ere indførte i dette Udcast